1970-80'li yılların siyasi atmosferini az çok takip etmiş olanlar bilirler.

Aynı dönemin Türkiye'sinde, devrimci siyasetle ilgili bizim kuşak özellikle çok daha iyi bilir.

Margerett Randal'ın, **''Nikaragu devrimi ve kadınlar''** (Sandino'nun Kızları) adıyla Türkçeye çevrilmiş olan kitabından bahsediyorum.

Adı geçen Kitapta, 19 temmuz 1979 yılında, Nikaragua'da, Sandinist ulusal kurtuluş cephesi (FSLN
) önderliği altında savaşarak, 50 yıllık
Somoza
diktatörlüğüne son veren kadın gerillalar anlatılır.

Nikeragua Sandinist devrimi, 1960'lı yıllarının başlarında **Agusto Cesar Sandino'**nun başlattı ğı Ulusal Kurtuluş savaşı, 20 yıl sonra, 19 temmuz 1979'da Başkent Managua'nın ele geçirilmesiyle son bulmuştu.

Bu görkemli zafer, sadece Sandino'nun erkek ve kadın savaşçılarının başarısı değildi elbette. Bu zafer, aynı zamanda Tomas Borge'nin askeri liderliği, Eden Pastora'nın askeri dehası, Arjantin'li devrimcilerin ve Küba'nın enternasyonalıst dayanışm ası'nın da bir sonucuydu.

''Sandino'nun Kızlar''ı kitabında, FSLN'nin kadın savaşçıları yanında, Meksika'da EZLN ve El Salvador'da

FMLN
saflarında özgürlük için savaşan Kadın
gerillalardan
da
söz edilir
. Deney ve tecrübeleri anlatılır.

Gençlik yıllarımızın başucu kitabıydı.

Nikaragua'da, Meksika'da, El Salvador'da, Uruguay'da, Bolivya'da, Gine Bissau ve Angola'da, kısacası Latin ve orta Amerika dağlarında ve ovalarında özgürlük savaşı veren
ulusal
kurtuluşçuları hayranlıkla takip etmeye, örnek almaya
çalıştığımız
yıllardı.

Amircal Cabral'ı, Alberto Bayo'yu, Carlos Marigella'yı, Giap'ı, Fidel Castro ve Che Guevera'yı okuyup
öğrenmeye
çalışırdık.

Meydanlar'da, Miting ve protesto eylemlerinde, '' *Ho Ho Ho, HoChi Minh, iki üç daha fazla Vietnam, Ernesto'ya bin selam''*
diye caddeleri slogan sesleri ile inleterek,''
Ölüm nereden ve nasıl gelirse gelsin….
Hoş

geldi safa geldi''
der, Latin Amerika'nın özgürlük savaşçılarına destek mesajları yollardık. Bunları yaparken, çok iyi biliyorum, pek çoğumuz, sözünü ettiğimiz, mücadelelerini hararetle savunduğumuz gerilla gruplarının ülkelerini, harita üzerinde bile bulmakta zorlanırdık.

Aradan uzun yıllar geçti.

Dün, bizden binlerce kilometre uzakta olan, bir gün olsun mücadelelerini,hedef ve yöntemlerini sorgulamayı aklımıza dahi getirmeden yürekten desteklediğimiz, Marksist-leninist olup olmadıklarına bakmadan ulusal kurtuluşçu olmalarını yeterli görerek sahiplendiğimiz Orta ve Latin Amerika'lı savaşçıların ruhları
ROJAVA
semalarında dolaşıyor.

Dün Nikeragua'da, Somoza diktatörü'ne karşı savaşan ''Sandino'nun kızları'' bugün Kobane'de IŞİD
çetelerine, Orta çağ karanlığına karşı direniyor.

Dün, Somoza diktatörlüğüne kurşun atan Sandino'nun kızı **Adelfa**'lar, Bugün, Kobane'de YPJ'li **Deniz Fırat'**lar,
Meysa
Abdo'lar

olarak savaşıyor.

Dün'ün, Arjantinli Sandinist Gerillası, Bugün'ün Türk'ü, Lazı, Çerkez'i, Ermeni'si, Rojava'lı **SUP Hİ NEJAT AĞIRNASLI**
olarak Kobane'de ölümsüzleşiyor.

Rojava'da, Orta-Doğu karanlığının orta yerinde, İnsanların oğlak gibi acımasızca boğazlandığı, Kadın ve kızların kara çarşaflar içerisinde Pazar yerlerinde açık artırma ile satıldığı, İslami gericiliğin kör döğüşü içerisinde, erkek ve kadınların tokalaşması şöyle dursun, kadınların sokağa

çıkabilmelerinin bile Şeriat hükümlerine göre sıkı kurallara bağlandığı bir bölgede, Rojava'nın kızları ve kadınları ellerinde mitralyözlerle karanlığa kurşun sıkıyorlar. Bu bile tek başına bir Orta-Doğu devrimidir.

Rojava'da bir devrim yaşanıyor.

Rojava devrimi bildiklerimizden, tanığı olduklarımızdan çok farkı bir devrimdir.

IŞİD ve onunla birlikte Orta-Doğu gericiligi (buna AKP gericiligide dahil) bu devrimin farkındalar.

Rojava devriminin farkındalığını, IŞİD ve bölge gericiliğinin Kobane'ye neden saldırdığı sorusunda görmek pekala mümkün.

IŞİD ve bölge gericiliği Kobane'ye var gücüyle saldırıyor.

Çünkü Rojava devrimi, onun toplumsal yapısı, yönetim biçimi, laik ve özgürlükçü idealleri ile bölge gericiliğinin uykularını kaçıran bir kabus'da onun için.

Rojava devrimi'ni bir yönüyle Orta-Dogu gericiliğinin orta yerinde Kadınların kurtuluşu devrimi olarak bile rahatlıkla adlandırabilirsiniz.

Rojava devriminin karakteri AKP gericiliğinin Sünni iktidar hedefine de uymamaktadır.

Bu devrimi yenilir mi ?

Bu devrim yenilmez. Rojava devriminin bütün savaşçıları tek tek katledilse de yenilmez.

Rojava devrimi, Cezza'da topraga düşen YPJ'li kızların, "*Jin Xerbîsan, Baharîn Çiya, Derya Botan, Rûheyv Cûdî, Raperîn Tolhildan, Sozdar Reco, Amara Dersîm, Mizgîn Mahîr, Neval Şeran, Nûda Cindire .* " kanlarıyla kızıllaşmıştır.

Rojava Devriminin zaferi, Türk sağı ve ''so'l'u faşistlerinin kin kusan karalamalarına ve akıl almaz provakatif söylemlerine inat emin adımlarla yoluna devam ediyor.

Rojava, Orta-Doğu gericiliğinin orta yerinde dünyanın dört bir yanında devrim ve demokrasi güçlerinin kutup yıldızıdır.

Rojava, binlerce kilometre ötemizde değil. Yanıbaşımızdadır.

Dün Sandino’nun kızlarına uzattığınız ellerininizi, şimdi Rojava’ya uzatın: